

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 36Cb/165/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120216145
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1120216145.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 55.425,20 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd n e p r i z n á v a žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu dňa 03.11.2020 domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 55.425,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. z dlžnej sumy 55.425,20 eur odo dňa 16.05.2018 do zaplatenia, ako aj nároku na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že nárok žalobcu vznikol v súvislosti so znížením poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia škodcu, ktorý dopravnou nehodou spôsobil škodovú udalosť. Pohľadávka žalobcu vznikla v dôsledku škodovej udalosti na komunikácii, ktorej správcom je žalobca. Vznik dopravnej nehody a rozsah poškodenia je nesporný, žalobca ako správca komunikácie bezodkladne poškodenie majetku odstránil v súlade so zákonom č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „cestný zákon“) a v súlade s technickým predpisom TP 6/2013, ktoré je povinný dodržiavať. Poistné plnenie nebolo zaplatené. Žalovaný mal plniť poistné plnenie v zmysle cestného zákona, ktorý predstavuje lex specialis k Občianskemu zákonníku. Ako vyplýva z hlásenia o škode zo dňa 21.12.2017, ktoré žalobca súdu predkladá spoločne so žalobou, došlo dňa 19.09.2017 ku dopravnej nehode motorového vozidla EČV: D., a to na 441 km komunikácie R2, križovatka Optima, mostný objekt č. 50-314A. Uvedenou škodovou udalosťou došlo k poškodeniu spodnej časti stavby a čela nosníka mostného objektu, čo vyplýva aj z priloženej fotodokumentácie, ktorá prislúcha k predmetnému hláseniu o škode. Touto dopravnou nehodou vznikla žalobcovi škoda na majetku v celkovej výške 55.425,20 eur. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného prostredníctvom listu - Uplatnenie nároku na náhradu škody č. 7524/6842/40202/2018 zo dňa 23.01.2018. Z predmetného listu vyplýva, že žalobca si u žalovaného uplatnil nárok vo výške 24.416,13 eur. Dňa 15.07.2020 žalobca oznámil žalovanému úpravu uplatnenej dlžnej sumy, pričom žalovanému zaslal podklady k upravenej sume a vyzval žalovaného na úhradu. Žalobca ako správca komunikácie bol povinný túto škodu na majetku odstrániť, aby tak zabezpečil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Pri odstraňovaní škody žalobca postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a technickými predpismi a podmienkami. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon o PZP“) mal poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnený a preukázaný

nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Následne na to v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 6 cestného zákona, ktorý predstavuje vo vzťahu k ustanoveniam § 442 a 443 OZ lex specialis, a preto sa bude prednostne postupovať podľa tohto ustanovenia. Z ustanovenia § 9 ods. 6 cestného zákona vyplýva povinnosť škodcu uhradiť správcovi komunikácie náhradu ujmy spočívajúcu vo vynaložených nákladoch spojených s odstránením poškodenia a uvedením komunikácie do pôvodného stavu bez akéhokoľvek obmedzenia, napr. bez uplatnenia akejkoľvek amortizácie. V zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách je poškodený mostný objekt a jeho súčastí súčasťou cestných komunikácií. Občiansky zákonník v § 120 presne definuje pojem súčasť vecí, kedy súčasťou vecí je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Podľa § 9 ods. 1 cestného zákona má žalobca ako správca predmetnej komunikácie povinnosť akékoľvek vady v zjazdnosti bez prietahov odstraňovať. Vyššie uvedený výklad týkajúci sa aplikácie cestného zákona ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis, a následná povinnosť škodcu, resp. poisťovne uhradiť poškodenému (žalobcovi) náklady spojené s odstránením škody bez akéhokoľvek obmedzenia, je potvrdený ustálenou rozhodovacou praxou krajských súdov (ako napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 1 Cob 281/2012, sp. zn. 4 Co 251/2013-103, sp. zn. 9 Co 289/2009, sp. zn. 9 Co 255/2010, sp. zn. 2 Cob 113/2013 a ďalšie). V ďalšej časti poukázal na § 11 ods. 6, ods. 7 zákona o PZP a § 517 OZ Žalovaný mal ukončiť prešetrovanie poisťnej udalosti 30.04.2018. Nakoľko celá dlžná suma nebola zaplatená, žalobca si okrem dlžnej sumy uplatňuje aj úrok z omeškania počítaný odo dňa nasledujúceho po 15 dni odo dňa, do kedy žalovaný ukončil prešetrovanie poisťnej udalosti. Výška úroku z omeškania je 5,00 % p. a. z dlžnej sumy 55.425,20 eur odo dňa 16.05.2018 do zaplataenia.

2. Súd vydal dňa 07.12.2020 platobný rozkaz v navrhovanom znení, proti ktorému podal žalovaný odpor dňa 22.12.2020 s nasledovným odôvodnením. V súlade s § 106 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“) je žalovaný toho právneho názoru, že uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 55.425,20 eur s príslušenstvom je premlčaný v zákonom stanovenej trojročnej objektívnej lehote, a preto žalovaný vznáša námietku premlčania. Dňa 19.09.2017 na cestnej komunikácii R2 Križovatka Optima 441,5 km v smere od sídliska Nad Jazerom na sídlisko KVP v Košiciach, vodič K. M. viedol nákladné motorové vozidlo zn. TATRA T815, EČV: D. s prípojným vozidlom STS T 2, EČV: D., na ktorom prevážal kolesové rýpadlo zn. KOMATSU vyr. č. H50235. Na ulici Červený rak prechádzal s vozidlom popod most, kde bol dopravnou značkou obmedzený prejazd vozidiel s výškou nepresahujúcou 4,3 m. V dôsledku nerešpektovania uvedenej dopravnej značky zo strany vodiča došlo počas prejazdu popod most k zachyteniu spodnej časti mosta o rameno prevážaného rýpadla, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu spodnej časti mosta a k úletu betónových úlomkov na vozovku. Poškodená mostná konštrukcia je vo vlastníctve žalobcu a zamestnankyňa žalobcu, ktorá bola prítomná na mieste nehody, vyčíslila škodu na majetku žalobcu približne na 20.000 eur. Za vzniknutú dopravnú nehodu bol zodpovedný vodič K. M., ktorý nerešpektoval dopravnú značku s maximálnou možnou výškou 4,3 m prejazdu popod most. Motorové vozidlo zn. TATRA T815, EČV: D. bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného, č. 6533127706, poisteným bola spoločnosť MBL a.s., IČO: 36 207 039. Škodová udalosť bola poisteným u žalovaného riadne nahlásená a v systéme žalovaného jej bolo pridelené č. 9527028094. Zo strany žalobcu bolo žalovanému doložené predbežné vyčíslenie náhrady škody vo výške 24.416,13 eur zo dňa 21.12.2017 s tým, že presná výška škody bude zo strany žalobcu doložená dodatočne po zrealizovaní opravy a vystavení riadnej faktúry za opravu. Dňa 30.11.2019 bola spoločnosťou NUTUS, s.r.o., Južná trieda 2/A, 040 01 Košice, ktorá zabezpečovala opravu poškodených častí nosnej konštrukcie mosta, vystavená faktúra č. 190123 na čiastku 55.425,20 eur. Predmetná faktúra síce bola žalovanému doručená prostredníctvom e-mailovej komunikácie dňa 15.07.2020, ale bez bližšej špecifikácie a bez uvedenia čísla poisťnej udalosti. Žalovaný žalobcovi náhradu škody neposkytol. Dňa 03.11.2020 žalobca podal na konajúci súd návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplataenie 55.425,20 eur. Predmetný nárok bol na konajúci súd daný po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 2 OZ, ktorá máme uplynula dňa 19.09.2020, preto je nárok premlčaný. Podľa § 15 zákon o PZP poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. V závere predmetného zákona - Poznámky pod čiarou - je pod číslom 22) odvolávka na § 106 OZ. Predmetná úprava premlčania podľa § 106 OZ sa použije vždy, a to aj bez ohľadu na účastníkov sporu, ktorí sú právnickými osobami a obchodnými spoločnosťami. Z uvedeného vyplýva, že

vo všeobecnosti sa pri zodpovednosti za škodu rozlišujú dve premlčacie doby - subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je upravená v odseku 1 predmetného ustanovenia, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Teda pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúca „subjektívna“ skutočnosť - získanie vedomosti o škode a o škodcovi. Objektívna premlčacia doba je upravená v odseku 2 predmetného ustanovenia, podľa ktorého sa najneskoršie právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Čiže pre začiatok objektívnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy došlo k protiprávnemu konaniu, ktorým bola spôsobená škoda, teda objektívne zistiteľná skutočnosť nezávislá na uvedomení si škody poškodeným. Subjektívna premlčacia doba všeobecne plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, tzn. že tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Podľa ustálenej súdnej praxe, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v § 106 ods. 1 OZ t.j. subjektívna 2-ročná doba a ak škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keby ešte neuplynula 3-ročná objektívna lehota. V prejednávacom prípade sa žalobca o výške škody dozvedel z faktúry č. 190123, ktorú vystavila spoločnosť NUTUS s.r.o. na čiastku 55.425,20 eur, a ktorá bola žalobcovi doručená dňa 10.12.2019. Od uvedeného momentu začala žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna lehota na uplatnenie práva, ktorá skončila predčasne, a to uplynutím trojročnej objektívnej lehoty. V súvislosti s vyššie uvedeným si žalovaný dovoľuje dať konajúcemu súdu do pozornosti uznesenie NS SR zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 2 Obo 13/2017 (bližšie bod 73. odôvodnenia). Nepriaznivým účinkom premlčania práva na náhradu škody je možné zabrániť včasným uplatnením nároku na súde. Žalovaný si dovoľuje poukázať na zásadu, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou.“ (citované z Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011). V kontexte na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.02.2012, sp. zn. 1 Cdo 43/2010 konajúci súd v rámci uplatnenia zásady hospodárnosti prednostne posúdi žalovaným vznesenú námietku premlčania.

3. Vo vyjadrení žalobcu k odporu žalovaného žalobca súhlasil s tým, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť až doručením faktúry č. 190123, na základe ktorej sa žalobca dozvedel o škode (bolo možné vyčíslit' konečný stav vzniknutej škody), t.j. dňa 10.12.2019, ale nesúhlasí s tvrdením žalovaného ohľadne uplynutia objektívnej premlčacej doby. Vo vzťahu k začatiu plynutia, plynutiu a k uplynutiu objektívnej premlčacej lehoty žalobca uvádza nasledovné. V zmysle § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti a v zmysle § 106 OZ sa právo na náhradu škody premlčí najneskôr za tri roky. Vzhľadom na skutočnosť, že dopravná nehoda vznikla dňa 19.09.2017 a keďže sa jedná o právo na plnenie z poistenia, objektívna premlčacia lehota začína v zmysle § 104 OZ plynúť dňa 19.09.2018 a v zmysle § 106 OZ sa premlčí najneskoršie za tri roky, t.j. objektívna premlčacia lehota uplynie 20.09.2021. Vzhľadom na uvedené považuje žalobca svoj nárok za nepremľčaný, na ktorom aj naďalej trvá.

4. V duplike doručenej súdu dňa 07.05.2021 žalovaný uviedol, že sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, ktorý vo svojom vyjadrení na uplatnenie podaného nároku uvádza aplikáciu § 104 OZ. Ustanovenie § 104 OZ je osobitným ustanovením pre plynutie premlčacej doby pri právach na plnenie z poistenia, a to na základe poistnej zmluvy, uzatvorenej v súlade s § 788 a nasl. OZ medzi poisťovňou a poisteným. Je potrebné konštatovať, že žalobca v uvedenom prípade nemá postavenie poisteného z poistnej zmluvy. Jeho postavenie poškodeného je odvodené od skutočnosti, že motorovým vozidlom, ktoré je povinne zmluvne poistené u žalovaného, mu bola spôsobená škoda. Na jej uplatnenie mu v zmysle § 106 ods. 2 OZ plynie trojročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Na uvedené ustanovenie odkazuje aj zákon o PZP v § 15 a tam uvedenej odvolávke. Na základe uvedeného zákona a ustanovenia si žalobca v predmetnom súdnom spore uplatňuje svoj nárok priamo proti žalovanému. V prejednávacom prípade ku škodovej udalosti došlo dňa 19.09.2017 a nárok bol na súd preukázateľne podaný dňa 03.11.2020, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Jedine včasné uplatnenie práva na súde môže plynutie premlčacej doby zastaviť. Skutočnosť, že nárok žalobcu bol u žalovaného doplnený dňa 15.07.2020 doložením riadnej faktúry za opravu č. 190123, ktorú vystavila spoločnosť NUTUS, s.r.o., IČO: 46 205 420, plynutie premlčacej doby nezastavuje. Žalobca mal dostatok času pri nekonaní žalovaného a nevyplatení náhrady škody, uplatniť

svoj nárok na súde, čím by zabránil tomu, aby sa jeho nárok nepremičal. Čo sa týka výšky uplatneného nároku, ak sa konajúci súd prvotne nestotožní s námietkou premlčania tak, ako to žiadal žalovaný v podanom odpore, žalovaný zabezpečí expertnú správu k výške škody.

5. Strany na pojednávaní dňa 22.11.2022 zopakovali rozhodné argumenty vzťahujúce sa k predmetnej veci a odkázali na svoje predchádzajúce stanoviská a prednesy. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými v spise a ustálil nasledovný skutkový stav.

6. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s dôkazmi predloženými v konaní, ako napr. s hlásením o škode zo dňa 21.12.2017, s listom žalobcu - Uplatnenie nároku na náhradu škody č. 7524/6842/40202/2018 zo dňa 23.01.2018, s faktúrou spoločnosti NUTUS, s.r.o. č. 190123 zo dňa 06.12.2019, s dokladom o úhrade faktúry č. 190123, s e-mailovou komunikáciou strán konania- zaslanie faktúry č. 190123 a dokladu o úhrade faktúry č. 190123, s úpravou predbežne uplatnenej dlžnej sumy, s výzvou na úhradu dlžnej sumy, ako aj ústnymi a písomnými prejavmi strán konania.

7. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

8. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

9. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

10. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

11. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

12. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

14. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

16. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 15 ods. 2 zákona o PZP na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

19. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

21. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

22. Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

23. Žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, v celkovej sume 55.425,20 eur s príslušenstvom.

24. V konaní nebolo sporné, že škodca ako vodič motorového vozidla EČV: D. dňa 19.09.2017 spôsobil dopravnú nehodu na 441 km komunikácie R2, križovatka Optima, v dôsledku ktorej poškodil mostný objekt č. 50-314A. Sporným nebolo, že žalobca bol správcom uvedenej cestnej komunikácie, ako aj to, že žalovaný bol poisťovateľom, u ktorého bolo povinné zmluvne poistenie zodpovednosti za škodu uzatvorené. Poškodená bola spodná časť stavby a čela nosníka mostného objektu, pričom žalobcovi vznikli náklady na uvedenie predmetnej stavby do pôvodného stavu vo výške 55.425,20 eur. Z uvedeného teda vyplýva, že priebeh škodovej udalosti, v danom prípade dopravnej nehody, rozsah poškodenia ani zodpovednosť vodiča motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, sporný nebol. Spornou nebola ani výška škody, ktorá vznikla žalobcovi (náklady na uvedenie predmetnej stavby do pôvodného stavu), aj keď žalovaný tvrdil, že sa k výške škody nevie vyjadriť a podmieňoval zaobstaranie odborného vyjadrenia, právnym názorom súdu, čo je však neprípustný postup (ktorý by súd v rámci sudcovskej koncentrácie konania nepripustil, keďže strany mali dostatok času na predkladanie vyjadrení, návrhov a dôkazov).

25. Spornou ostala v konaní otázka posúdenia objektívnej premlčacej doby, keď podľa názoru žalovaného bol predmetný nárok na súde uplatnený po uplynutí trojročnej premlčacej doby uvedenej v § 106 ods. 2 OZ. Spornou sa stala aj otázka aplikácie § 104 OZ na danú vec. Strany sa zhodli vo vzťahu k subjektívnej premlčacej lehote na tom, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť až doručením faktúry č. 190123, na základe ktorej sa žalobca dozvedel o škode (bolo možné vyčíslieť konečný stav vzniknutej škody), t.j. dňa 10.12.2019, a preto subjektívna premlčacia lehota neuplynula.

26. K tvrdeniu žalovaného, že subjektívna a objektívna premlčacia doba plynú samostatne, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 2 Obo 13/2017, v zmysle ktorého „pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna a objektívna. Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Vzájomný vzťah týchto lehôt je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie druhá premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začína plynúť v okamihu škodnej udalosti. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný primárny subjektívny prvok pozostávajúci z dvoch zložiek : 1. kedy sa poškodený dozvie o škode, pričom sa vyžaduje preukázaná vedomosť poškodeného o vzniknutej škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť, vyčíslieť na súde žalobou (okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí kryť okamihom škodnej udalosti, resp. protiprávnym konaním) a 2. kedy sa poškodený dozvie o tom kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota sa zo subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr, ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. V tejto súvislosti možno rozlišovať medzi tromi prípadmi, ktoré môžu nastať, a to začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby a do jej skončenia tiež uplynie celá subjektívna doba. Právo sa premlčí uplynutím subjektívnej doby, na ďalšie plynutie objektívnej doby sa už neprihliada. Druhá situácia je tá, že začiatok subjektívnej doby nastane v priebehu objektívnej doby, ale do jej skončenia uplynie iba čas subjektívnej doby a ďalšia časť až po jej skončení, právo sa premlčí uplynutím objektívnej doby. Tretia situácia, ktorá môže reálne nastať je tá, že začiatok

subjektívnej doby nastane až po skončení objektívnej doby. Právo sa premičalo uplynutím objektívnej premičacej doby a subjektívna doba nemá v tomto prípade právny význam“.

27. V danom prípade je zrejmé, že subjektívna premičacia doba začala plynúť v priebehu plynutia objektívnej premičacej doby a v čase podania žaloby ešte neuplynula (nebolo sporné), čo však nemá vplyv na posúdenie premičania z hľadiska posúdenia objektívnej premičacej doby. Škodová udalosť nastala dňa 19.09.2017, od tohoto momentu začala plynúť objektívna premičacia doba, kedy sa uplatňované právo na náhradu škody mohlo po prvý raz uplatniť (moment škodovej udalosti). Predmetná objektívna premičacia doba uplynula po 3 rokoch, teda dňa 19.09.2020, pričom žalobca podal žalobu až dňa 03.11.2020, a preto je tento nárok premičaný. Vo vzťahu k sporu týkajúcejmu sa aplikácie § 104 OZ na daný prípad, súd poukazuje na judikatúru súdov, ktorá otázku výkladu spoľahlivo vyriešila. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 9/2021 zo dňa 31.03.2022, v zmysle ktorého „z ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o PZP vyplýva, že na premičanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi v povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platí rovnaká úprava ako na premičanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (§ 15 ods. 2). Poznámka 22 v tomto ustanovení priamo odkazuje na § 106 OZ. Z uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že pri nároku poškodeného voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP zákon odkazuje na posudzovanie premičania podľa rovnakých predpokladov, ako je to uvedené v § 106 OZ, a teda neupravuje žiadnu výnimku alebo iné pravidlo pre začiatok behu subjektívnej, či objektívnej premičacej doby ako je inak uvedené v § 106 OZ. Poškodený si pre úspešné uplatnenie svojho nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 o povinnom zmluvnom poistení voči poisťovateľovi musí tento nárok uplatniť včas. Poškodený môže uvedený nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla uplatniť tak voči škodcovi, ale aj priamo voči poisťovateľovi, s ktorým má škodca uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Voči každému tomuto subjektu sa mu právo na náhradu škody za zákonných pravidiel uvedených v § 106 OZ premičuje samostatne (podľa okamihov uplatnenia nárokov voči nim a behu premičacích dôb), a teda ak si neuplatní včas svoj nárok napr. voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, bez ďalšieho neznamená, že ho nemohol predtým uplatniť včas voči škodcovi alebo naopak“.

28. Rovnako tak z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.2022, sp. zn. 4 Obdo 2/2021 vyplýva, že „vzťahy medzi škodcom, poškodeným a poisťovateľom navzájom je potrebné rozlišovať. Zatiaľ čo vzťah poškodeného a škodcu je vzťahom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (vyplývajúci z § 427 a nasl. OZ), tak vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je vzťahom z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (zák. č. 381/2001 Z.z.). Tento vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je určený a vzájomné plnenie je limitované zákonnými i zmluvnými poistnými podmienkami, ktoré upravujú napr. do akých limitov je poisťovateľ povinný a komu plniť pri nastaní náhodnej poistnej udalosti, prípadne v akých prípadoch a do akého rozsahu si môže, ak za poisteného škodu nahradí, uplatniť poisťovateľ regresný nárok voči poistenému škodcovi a pod. Vzťah poškodeného a poisťovateľa škodcu je vzťahom špecifickým vyplývajúcim zo záväzku poisťovateľa z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla voči poistenému škodcovi plniť náhradu škody priamo poškodenému, pričom poškodenému osobitný zákon o povinnom zmluvnom poistení dáva i priamy nárok voči poisťovateľovi na plnenie, ktorým mu bude táto škoda nahradená (v § 15 ods. 1). Povinnosť poisťovateľa plniť poistné plnenie priamo poškodenému je teda záväzkom poisťovateľa voči poistenému (škodcovi) vyplývajúci z ich zmluvného poistného vzťahu (§ 823 OZ; § 4 a § 15 ods. 1 veta prvá zákona o povinnom zmluvnom poistení), teda plní poškodenému aj keď si tento priamo náhradu škody voči nemu neuplatní. Táto povinnosť mu vyplýva z poistnej zmluvy uzavretej so zodpovedným škodcom ako poisteným, resp. zo zákona o povinnom zmluvnom poistení. V prípade, že si poškodený uplatní priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, prípadné premičanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy ako platí na premičanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t.j. premičanie priameho nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, ako aj nároku na náhradu škody voči zodpovedajúcemu škodcovi podľa § 427 OZ sa posudzuje podľa ustanovení o behu premičacej lehoty pri náhrade škody upravenej v OZ, teda podľa § 106 OZ (na ktoré ustanovenie odkazuje zákonná poznámka č. 22 pri § 15 ods. 2 zákona o PZP). Z § 15 ods. 2 zákona o PZP (a poznámky k nemu) teda jednoznačne vyplýva, že na premičanie nároku poškodeného voči poisťovateľovi sa neaplikuje § 104 OZ. Nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi a nárok na náhradu tejto škody voči škodcovi sa však premičujú

samostatne. Poškodený preto v snahe predísť premlčaniu nároku si musí svoj nárok uplatniť voči každému povinnému subjektu včas (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 MCDo 9/2013 zo dňa 27.08.2014). Uplatnenie nároku len voči jednému z povinných subjektov (napr. len voči škodcovi) neznamena uplatnenie nároku aj voči druhému povinnému subjektu (napr. voči poisťovateľovi). Medzi poškodeným a poisťovateľom aj v prípade priameho nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, nejde o vzťah zodpovednosti za škodu, nakoľko zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu, teda škodcom (poisťovňa ním nie je). Poškodený sa ani nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia škodcu (neviaže ho zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie je jej účastníkom a ani sa nestáva účastníkom tohto vzťahu po poistnej udalosti), má len v zmysle osobitného predpisu priznaný osobitný priamy nárok voči poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom. Priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi zo zákonného zmluvného poistenia škodcu upravený v § 15 ods. 1 zákona o PZP je posilnením postavenia poškodeného pri tomto type náhrady škody. Ide o zvýšenú ochranu poškodeného, aby jeho právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému“.

29. Vzhľadom na vyššie popísané závery je zrejmé, že predmetný vzťah sa posudzuje voči poisťovateľovi ako nárok na náhradu škody spôsobenej poisteným škodcom s odkazom zákonnej poznámky č. 22 § 15 ods. 2 zákona o PZP na ustanovenie § 106 OZ, ktoré upravuje v odseku 2 trojročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorú súd aplikoval. Odkaz žalobcu na § 104 OZ preto nie je dôvodný. Vzhľadom na závery Najvyššieho súdu SR týkajúcej sa nároku uplatňovaného podľa § 15 ods. 1 zákon o PZP a úpravy § 15 ods. 2 zákona o PZP odkazujúci na 106 OZ, tunajší súd nemal dôvod odkloniť sa od uvedených záverov, pričom s ohľadom na skutkové okolnosti daného prípadu, dospel súd k záveru, že námietka premlčania zo strany žalovaného bola uplatnená dôvodne. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania súdu prvej inštancie súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže žalobcovi, ktorému by patril nárok na náhradu na základe zásady úspechu, si žiadne trovy konania neuplatnil a tieto mu ani nevznikli, a preto súd v súlade so zásadou hospodárnosti a ekonomie konania, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).